

NOTATKI PŁOCKKIE

BIULETYN KOMISJI BADAŃ NAD POWSTANIEM I ROZWOJEM PŁOCKA

Nr 3 - 4

STYCZEŃ - CZERWIEC

1957

* * *

Konferencja sprawozdawczo planująca badań regionu plockiego, zorganizowana przez Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk i Komisję Badań nad Powstaniem i Rozwojem Płocka w dniach 30. XI.—1. XII. 56 r. stanowiła zamknięcie pierwszego etapu prac Komisji.

Wygłoszone na sesji referaty i cały szereg podniesionych w dyskusji wypowiedzi naukowców dały cenny materiał dla już rozpoczętych i przyszłych badań regionu.

Cenni prace instytutów PAN i zakładów uniwersyteckich w krótkim okresie czasu posunęła wyraźnie naprzód badania zaniechanego regionu. W zakresie rozpoczętych prac archeologicznych, przygotowujących jednocześnie materiały do prac paleozoologicznych, paleobotanicznych i antropologicznych uzyskano nie tylko sporo konkretnego materiału, lecz i szereg istotnych wskazań dla badań zaplanowanych na lata następne.

Prace antropologiczne dały już wyniki w zakresie badań Radziwia. (W kwietniu r.b. zebrano materiały antropometryczne dotyczące ludności Płocka). Istotne wyniki dała również inwentaryzacja architektoniczna zabytków miasta.

Posunęły się też naprzód prace historyczne (IH PAN) i Zakładu Źródłoznawstwa (UŁ).

Prof. dr. Witold Hensel — Dyrektor IHKM PAN podkreślił w przemówieniu rolę Komisji w inicjowaniu prac badawczych, które jak potwierdził, bez tej inicjatywy dotychczas zapewne nie byłyby rozpoczęte.

Pozytywnie też została oceniona działalność Komisji zarówno w zakresie prac własnych i wydawania pisma wychodzącego wysiłkiem małego środowiska, jak i przy niesieniu pomocy organizacyjnej badaniom prowadzonym przez naukowców.

Cennym dla Komisji było uznanie przez Konferencję za słuszne założenia reprezentowanego przez Komisję formy ruchu regionalnego oraz wprowadzenie kryteriów typu prac badawczych prowadzonych we własnym zakresie.

Konferencja przyjęła również za słuszne tezy Komisji co do dalszego wprowadzania nowych badań kompleksowych: badania językoznawcze i etnograficzne zostały już zgodnie z planem zapoczątkowane.

Niewątpliwie na podkreślenie zasługuje również fakt, że konferencja stanowiła pierwszą bodaj w obecnych warunkach próbę zbliżenia, naukowców, reprezentujących najważniejsze zakłady do pozaakademickiego ośrodka, związania licznych sił naukowych z regionem. Należy przypuszczać, że oczywista celowość i znaczna waga Konferencji dla regionu może przyczynić się do reorganizacji ruchu naukowego w kierunku decentralizacji.

Wydaje się, że o ile mimo istniejących trudności Komisja zdoła w dalszym ciągu prowadzić badania kompleksowe regionu i opublikuje w szerszym zakresie wyniki prac badaczy regionalnych — będą istniały przesłanki dla zwołania w przyszłości szerzej zakrojonej na większą skalę sesji, poświęconej analizie zebranych materiałów i wyciągnięcia prowadzących do syntezy wniosków.